

Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága
a Zalaegerszegi Törvényszék útján

tárgy:
első fokú bírósági szám:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/764-0/2018
Érkezett:	2018 APR 26.
Példány:	1
Melléklet:	13 db
Kezelőiroda:	H alkotmányjogi panasz Bpi.302/2017

+ Bíróságok általi adatlenn
Bpi. 302/2017
B. 225/2008
Bpi. 611/2010
Bec. 352/2011

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Koroncay Tamás József / [REDACTED] szám alatti lakos/

alkotmányjogi panasszal

fordulok az Alkotmánybírósághoz, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény / a továbbiakban Abtv./ 27.§-a alapján, a Zalaegerszegi Törvényszék 2017. október 13. napján meghozott Bpi.302/2017/6 számú és a Pécsi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2018. február 12. napján meghozott Beüf.II.283/2017/2 számú határozatai ellen.

Panaszomat az Abtv.29.§-a alapján, bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség fennállása miatt nyújtom be.

Kérem, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24.cikk /2/ bekezdés d/ pontja alapján vizsgálja felül a fenti bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangját és mindkét fokú bírói határozatot az Alaptörvény 24.cikk./3/ bekezdés b/ pontja alapján semmisítse meg, az alább kifejtett indokaim alapján.

I. A panasz formai befogadhatósága:

A panaszt postai úton 2018. február 16. napján vettem kézhez, így a panasz benyújtására az Abtv.30.§./1/ bekezdésében foglalt hatvan napon belül kerül sor.

Nyilatkozom, a panaszolt határozatokkal kapcsolatban további jogorvoslati jog a jelen panasz kivételével nem illet meg, a jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem, így teljesült az Abtv.27.§. b/ pontjának formai feltétele is.

Nyilatkozom arról is, hogy személyes adataim nyíltan történő kezeléséhez hozzájárulok.

II. Az Alaptörvény megsértése

Az alkotmányjogi panaszt az Alaptörvény XXVIII.cikk /1/ bekezdésében biztosított, tisztességes eljáráshoz való jog megsértése miatt nyújtom be. A XXIV.cikk /1/ bekezdésében nevesített azon jogom megsértése miatt, mely szerint a hatóságok törvényben meghatározottak szerint a döntéseiket indokolni kötelesek.

Az Alaptörvény 28. cikk első mondata úgy rendelkezik, hogy a jogszabályok szövegét a jogalkalmazás során elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni. Ez a rendelkezés a bíróságokkal szemben azt a követelményt fogalmazza meg, hogy eljárásuk során a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék és alkalmazzák.

Előírja továbbá ennek a cikknek a második mondata, hogy a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezniük a jogalkalmazóknak, hogy az adott jogszabály a közjót, a józan észet valamint erkölcsös és gazdaságos célt szolgál.

Az én ügyemben mindkét fokú bíróság a döntésének indokairól nem a szükséges mértékben, nem az eljárási törvényben előírtak szerint adott számot, így az eljárási szabályokat Alaptörvény ellenesen alkalmazták, amely felveti, hogy a perújítási kérelmemet nem kellő alapossággal vizsgálták meg. Döntéseik azt tükrözik, hogy a fentiekben előírtakkal ellentétesen, nem törekedtek a józan észnek, és a közjónak megfelelő döntés meghozatalára.

III. A panasszal támadott bírói határozatokhoz vezető eljárás

A Keszthelyi Városi Bíróság a 2009. február 4. napján meghozott 2.B.225/2008/8 számú ítéletével csalás büntette miatt 1 év 4 hónapi börtönbüntetésre és 2 évi közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélt. A Zalaegerszegi Megyei Bíróság a 2009.június 19. napján meghozott és jogerőre emelkedett Bf.172/2009/7 számú végzésével az első fokú ítélet helybenhagyta.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítványomnak nem adott helyt, a 2010. 02.04-én meghozott Bfv.II.1040/2009/6 számú végzésével az első és másodfokú bíróság határozatait hatályában fenntartotta.

A szabadságvesztés büntetésből 2010. június 9.napján feltételesen szabadultam, a feltételes szabadságom 2011.június 8. napján telt le.

Az ítéleti tényállás lényege szerint én, mint a keszthelyi székhelyű [REDACTED] ügyvezetője 2005. október 24. napján vállalkozói szerződést kötöttem Babócsa Község Önkormányzatával a helyi iskola rekonstrukciójának építőipari munkáira, 2006. április 30. napja teljesítési / módosított / határidővel. Az én cégem pedig 2005. november 2. napján alvállalkozói szerződést kötött a büntetőügy sértettjével / pótmagánvádlóval / a [REDACTED] vel az iskola nyílászáróinak cseréjére és sorolt nyílászárók zárási munkáira bruttó 17 millió Ft vállalási összegben, 2005. december 16-i teljesítési határidővel.

Az ítéleti ténymegállapítás szerint igaz, hogy a [REDACTED] nem végezte el határidőre a munkákat, késedelmesen és hibásan teljesített, de 2006. július 13-ra minden hibát kijavítva és pótolva teljesítette a vállalt kötelezettséget. Ennek ellenére az én cégem, a [REDACTED] bár a megrendelőtől megkapta a vállalkozási díjat, az alvállalkozónak nem fizette ki a szerződésben kikötött 17 millió Ft összeget.

Az ítélet indokai szerint az alvállalkozót szándékosan, károkozási céllal tévedésbe ejtettem, mert a szerződés megkötésekor nem közöltem vele, hogy a cégem anyagi nehézségekkel küzdött, ha ezt megtettem volna, nem kötöttek volna velem szerződést. A megrendelőtől én átvettem a megbízási összeget, amit különböző tartozásaim kiegyenlítésére fordítottam, nem volt reális lehetőségem az alvállalkozói díj kifizetésére. A munkák el nem végzésére hivatkozásom csak ürügy volt annak a szándékomnak a leplezésére, ami szerint már az alvállalkozói szerződés megkötésekor, 2005. november 2-án sem állt szándékomban az alvállalkozói díj kifizetése.

Első és másodfokú ítéletet **1. és 2. számú mellékletként** csatolom.

Az első fokú ítélet négy helyen, a másodfokú határozat egy helyen, az első két perújítási kérelmem tárgyában született bírósági határozatok pedig sorozatosan azt tartalmazták, hogy az alvállalkozó bár késedelmesen, de minden munkát szerződészerűen elvégzett. Ezek a kitételek lényegesek a

büntetőjogi felelősségem és az alkotmányjogi panaszom szempontjából is, ezeket részletesen leírtam a harmadik perújítási indítványom 2. oldalán.

Az alapügyben a jogi képviselőm javaslatára – aki szerint nem álltak fenn a pótmagánvádas eljárás feltételei - nem tettem vallomást, a bíróság így a pótmagánvádló és tanúi vallomása alapján ítelt el, ezért a szabadulásom után kénytelen voltam perújítási indítványokat előterjeszteni. Az első kettő indítványom tárgyában született bírói döntések is hasonlóak voltak a mostani, harmadik indítványhoz kapcsolódó döntésekhez, mert azokat sem indokolták meg.

Az alkotmányjogi panasz a legutolsó perújítási indítványom elutasításához kapcsolódik, a tisztességtelen eljárást, ezen belül az indokolás teljes körű elmulasztását sérelmezem.

Csatolom 3. számú mellékletként a 2017. július 24. napján kelt perújítási indítványomat, amelyet azért írtam le szokatlanul részletesen, hogy az ügy előzményeinek tükrében még szembetűnőbb legyen az indítványom megalapozottsága.

A perújítási indítványomban az új bizonyítékokat vastagítva külön jelöltem, ezeket most is kivastagítva részletezem, mindegyik új bizonyítéknál külön megjelölöm az első és másodfokú bíróság indokolási kötelezettségének elmulasztását.

4. számú mellékletként csatolom a Zalaegerszegi Törvényszék Bpi.302/2017/6 számú, perújítási indítványomat elutasító végzését,

5. számú mellékletként a fellebbezésemet és

6. számú mellékletként a Pécsi Ítéltábla Beüf.II. 283/2017/2 számú végzését, mellyel az első fokú bíróság végzését helybenhagyta.

IV.A bírósági határozatok alaptörvény ellenessége

1./ A perújítási indítványom 4. oldalán indokoltam meg, hogy az indítványomhoz 2. számú és 3. számú mellékletként csatolt két számla, melyet a [REDAKTOR] ki, bizonyítja, hogy az én cégem, a [REDAKTOR] végeztetett el az iskola nyílászáróinak cseréjénél adódó olyan munkálatokat, amelyeket az alvállalkozónak / a büntetőügy sértettjének / kellett volna. A két számlához részletes magyarázatot is fűztem.

A jelzett két számla meghatározó jelentőségű új bizonyíték volt az ügyben., annak az ítéleti ténymegállapításnak a megcáfolására alkalmas, mely szerint az alvállalkozó minden munkát elvégzett. A két számlát annak igazolására csatoltam be, hogy az alvállalkozó nem végezhetett el minden szerződésbeli munkát, ha egyszer azok egy részét az én cégem végeztette el. Következésként joggal élhettem a kötbérigénnyemmel és tarthattam volna vissza az alvállalkozónak járó kifizetést, amelyből az is következik, hogy nem követhettem volna el csalást ebből az okból sem.

Az alvállalkozói munkák elvégzését tekintették a bíróságok a bűnösségem kiindulópontjának, ehhez társították a további indokaikat.

Most, a harmadik perújítási indítványom elbírálásánál ehhez a meghatározó jelentőségű új bizonyítékhoz egyetlen sornyi indokolást sem fűzött sem az első sem a másodfokú bíróság. A Pécsi Ítéltábla mint másodfokú bíróság annak ellenére hallgatott róla, hogy a mulasztást a fellebbezésemben sérelmeztem is, továbbá a másodfokú tanácsnak ugyanaz volt a tanácselnöke, [REDAKTOR] akinek tanácsa a második perújítási indítványom során is eljár és amikor azt írta le az ügy konklúziójaként a Bkf.II.311/2011/2 számú végzésében, hogy „*döntő jelentősége annak volt, hogy a sértett, ha késve is, de teljesített.*” / II/8. számú melléklet /

Ezen konklúzió miatt igyekeztem az eltelt évek alatt most már arra nézve új bizonyítékot találni, - holott ez a tény már az alapeljárásban is bizonyított volt. - hogy a munkákat az alvállalkozó nem végezte el.

■ tanácsa azonban most, a harmadik perújítási indítványom elutasításakor már nem a munkák elvégzésének, hanem annak tulajdonított jelentőséget, hogy „ a felelősségre vonására ugyanis azért került sor, mert a teljesítési készségét érintően a sértettet tévedésbe ejtette” tartalmazza a Beüf.II.283/2017 számú végzés.

Nem vette észre ez a tanács, hogy ebben a harmadik perújítási indítványomban a fizetési készségemre is új bizonyítékot jelentettem be, mellyel kapcsolatban sem az első sem a másodfokú bíróság szintén nem adott egyetlen sornyi indokolást sem. A perújítási indítványom 8.oldalának alján szerepel a fizetési készségemet jelző cím és a 9.oldalon az ehhez fűzött részletes indokolás a becsatolt új bizonyítékkal együtt. Ezekről részletesebben a jelen panaszom 4.pontjában írok.

2./ A perújítási indítványom 6.oldalán megindokolva jelentettem be új bizonyítékként ■■■■■■

■■■■■■■ tanukat arra vonatkozóan, hogy igazolják, jóval a vádbeli idő után, 2008 március 11. napján maga az alvállalkozó/ sértett / képviselője, ■■■■■■ elük együtt volt a helyszínen, amikor ő maga sem vitatta, hogy a munkák még akkor sem voltak teljes körűen elvégezve, így nem vitatta az erről készült jelentést sem.

Megjegyzem, amint az 1.pontban leírtam, az én cégem is végeztetett el munkákat az alvállalkozó helyett, de ezen felül is maradtak még el nem végzett munkák.

Az első fokú bíróság a végzése 6.oldala közepén a három tanú közül két tanú kihallgatásának szükségtelenségét érthetetlen összefüggésben írta le, ■■■■■■ kihallgatását pedig a tanú korábban előterjesztet szakértői véleményére hivatkozva tartotta szükségtelennek, holott a szakértői vélemény egészen másról szól, mint amire kértem ■■■■■■ kihallgatni.

A másodfokú bíróság pedig, hiába kifogásoltam a fellebbezésemben az első fokú bíróság érthetetlen indokolását, még tovább ment, azt írta le, hogy a három tanút arra kértem kihallgatni, hogy az alvállalkozó hibásan és késedelmesen teljesített. Ha ezt írtam volna le, akkor magam ellen szolgáltatam volna bizonyítékot.

A tanukat ugyanis arra kértem kihallgatni, hogy még a vádbeli eset után és a mai napig is vannak olyan munkák, amelyeket az alvállalkozó egyáltalán nem végzett el.

Az első és másodfokú bíróság részben érthetetlen, részben egészen másról szóló indokolása egyenértékű az indokolás teljes körű elmaradásával, ebben a pontban is, álláspontom szerint.

3./A perújítási indítványom 8.oldalán megindokolva jelentettem be tanúként mint új bizonyítékot ■■■■■■

■■■■■■■ annak bizonyítására, hogy az alvállalkozó nem teremtette meg a kifizetés feltételeit, mert ■■■■■■ többszöri kérése ellenére nem állított ki befogadásra alkalmas számlát, holott én a munkák el nem végzése ellenére is fizetni szándékoztam.

Az elsőfokú bíróság ezt a bizonyítékot ■■■■■■ őzjegyző előtt tett, egészen másra vonatkozó nyilatkozatának alkalmatlanságával hozta összefüggésbe, ami igazolja, a bíróság nem foglalkozott tisztességesen a perújítási kérelmemmel.

A fellebbezésemben leírtam ennek az indoknak a tarthatatlanságát, de a másodfokú bíróság az észrevételemet szóra sem méltatta.

4./ A perújítási indítványom 8.oldalának alján levő címhez tartozóan, a 9.oldalon indokoltam meg, hogy volt fizetési készségem. Új bizonyítékként a 2007. március 28. napján kelt, az alvállalkozó részére küldött azon levelemre hivatkoztam, amelyet a perújítási indítványom V.pontjához

tartozóan, **10. számú mellékletként** csatoltam be / indítványom 12. oldal utolsó sorai / Azért itt csatoltam be, mert a levelem ehhez a ponthoz tartozóan is lényeges új bizonyítékot tartalmazott.

Sem az első fokú sem a másodfokú bíróság szóra sem méltatta ezt a bizonyítékot sem, holott lényeges körülményre, a fizetési szándékom hiányának megcáfolására lett volna alkalmas. A másodfokú bíróság mulasztása különösen szembetűnő, mert az elutasító határozatában / 1/6 számú melléklet / arra hivatkozott, az ügyemben az a lényeges, hogy a fizetési készségem vonatkozásában tévedésbe ejtettem az alvállalkozót. Erről a jelen panaszom 4. oldalának elején is írtam.

5./A perújítási indítványom 11. oldalán bejelentett új bizonyítékaimmal azt kívántam igazolni, hogy tőkeerős kapcsolt vállalkozásaim voltak, amelyek bármikor rendelkezésre álltak volna, ha a [REDACTED] Kft. fizetésektelen lett volna. Itt megjelöltem a kapcsolt vállalkozásaimat és tanuként kértem kihallgatni [REDACTED] annak igazolására, hogy az önállóan gazdálkodó cégeim gyakran kölcsönöztek egymásnak, minden évet nyereségesen zártak, tehát a kölcsönadás feltételei fennálltak, ha a cégem tényleg nem tudott volna fizetni. de nem állt fenn ilyen helyzet.

Az első fokú bíróság nem indokolta meg, miért nem alkalmasak ezek a bizonyítékok annak az ítéleti ténymegállapításnak a megcáfolására, miszerint nem voltam fizetőképese. A másodfokú bíróság pedig meg sem említette ezeket a bizonyítékokat.

6./A perújítási indítványom 12. oldalán részletesen indokolva jelentettem be lényeges új bizonyítékként az alvállalkozó 2017. március 13-án érkezett levelét. Ez a levél igazolta azt a tényt, hogy a vádbeli időben az alvállalkozóval további három élő szerződése is volt, és mivel ott elvégezték a munkákat, kifizettem részükre a nekik járó összeget. A levél annak az ítéleti megállapításnak a megcáfolására lett volna alkalmas, miszerint én elhallgattam a vádbeli szerződéskötéskor a fizetési nehézségeimet az alvállalkozó előtt, ha ezt nem teszem meg, nem kötöttek volna velem szerződést, állítja az ítélet.

Ez a levél megcáfolja azt az ítéleti tényt is, miszerint nem voltam fizetőképese és nem volt fizetési készségem sem. Igazolja, az alvállalkozó tisztában volt a cégem anyagi helyzetével, hogy nem csaptam be őket.

Ezt a lényeges új bizonyítékot sem méltatta válasza sem az első sem a másodfokú bíróság.

Összegezve: a hét bejelentett új bizonyítékom közül öt bizonyíték elutasítását sem az első sem a másodfokú bíróság egyetlen szóval sem indokolta meg. Erről az öt bizonyítékomról a panaszom 1, 4, 5, 6. pontjai alatt írtam, az 1. pont alatt kettő bizonyítékot elemeztem. További egy bizonyítékot, melyről a panaszom 2. pontja alatt írtam, részben érthetetlen összefüggésben, részben pedig nem a tartalma szerint indokolt meg sem az első sem a másodfokú bíróság. A hetedik bizonyítékot pedig, melyről a panaszom 3. pontja alatt írtam, az első fokú bíróság nem a tartalma szerint értékelt, a másodfokú bíróság pedig szóra sem méltatta.

Mindezeket együttesen értékelve leszögezhető, hogy az indokolás elmulasztása teljes körű.

Külön megjegyzem, hogy véleményem szerint a panaszom 1. pontja alatt elemzett két bizonyíték önmagában alkalmas a büntetőjogi felelősségem megcáfolására, de a többi bizonyíték is lényeges körülményre vonatkozik.

Az indokolás elmulasztását tisztességtelen eljárásnak tartom. Sérelmezem, hogy az eltelt évek alatt hiába igyekeztem az igazamat bizonyítani, csak falakba ütköztem. A bíróságok sorozatosan arra kényszerítettek, hogy újabb és újabb indítványokat tegyek, de a lehetőségeim kimerültek. Éppen azért írtam a perújítási indítványomat a kelleténél részletesebben, hogy aki olvassa, lássa, milyen anomáliák történtek az ügyemben.

V. Az indokolási kötelezettség elmulasztásának értelmezése az Alkotmánybíróság határozatainak tükrében.

Álláspontom szerint a perújítási ügyemben fellelhető indokolási kötelezettség elmulasztása kimeríti az Alkotmánybíróság 7/2013 /III.1/ AB határozatában foglalt – korábbi alkotmánybírósági határozatokra is alapított – irányelvek valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog irányelveinek sérelmét.

Az Alkotmánybíróság a fenti határozata 31.pontjában kifejtette, hogy a bírói döntésekkel szemben valamennyi demokratikus jogállamban elvárható az objektivitás és az átláthatóság, ami egyfelől elejét veszi az önkényes bírósági döntéshozatalnak, másrészt erősíti a bírói döntések tekintélyét. Követelmény, hogy a bíróságok a döntéseik alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel mutassák be.

A 34.pont irányelvei szerint a tisztességes eljárás minimális követelménye, hogy a bíróságok az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálják és annak értékeléséről a határozataikban számot adjanak. Ezek elmaradása annak lehetőségét veti fel, hogy a bíróság az eljárására irányadó jogszabályokat Alaptörvény ellenesen alkalmazta.

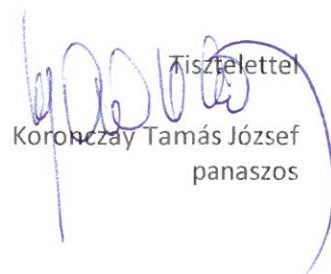
A fenti elvek mind az első mind a másodfokú bírósággal szemben is elvárások. Az én ügyemben a másodfokú bíróság annak ellenére nem foglalkozott a perújítási indítványomban felhozott bizonyítékokkal, hogy az első fokú bíróság döntése elleni fellebbezésemben minden érintett pontnál leírtam, hogy az első fokú bíróság szóra sem méltatta az indítványomban felhozottakat, azaz nem indokolta meg, hogy az indítványom egyes új bizonyítékai miért nem alkalmasak a perújítás elrendelésére.

Az első és a másodfokon eljáró bíróságok részéről a jogszabály alaptörvény ellenes alkalmazása abban jelentkezik, hogy a hatályos büntetőeljárási törvényben előírt kötelezettségüket nem teljesítették. Döntéseiket érvekkel nem támasztották alá, amelyből az következtethető, hogy a perújítási indítványomban valamint a fellebbezésemben előadottakat nem vizsgálták meg.

A mulasztások az alapjogaimat sértik, a perújítási indítványom és a fellebbezésem tisztességes elbírálása esetén megnyílt volna a lehetőségem az ártatlanságom bizonyítására.

A bíróságok mulasztásai elvi jelentőségűek is, az én esetem tanulságai túlmutatnak az egyedi jellegén és sérelmemen.

Gyenesdiás 2018. március 26.

Tisztelettel
Koronczay Tamás József
panaszos

Csatolt dokumentumok

- I/1.sz.melléklet Keszthelyi Járásbíróság 2.B.225/2008/8 számú ítélete /alapítélet/
- I/2.sz.melléklet Zala Megyei Bíróság Bf.172/2009 számú végzése / alapeljárásban hozott végzés/
- I/3.sz.melléklet a 2017. július 24. napján előterjesztett, harmadik perújítási indítványom
- I/4.számú melléklet a Zalaegerszegi Törvényszék Bpi.302/2017/6 számú határozata a perújítási indítványom elutasításáról
- I/5.sz. melléklet fellebbezésem a perújítási indítványom elutasítása miatt
- I/6.sz. melléklet a Pécsi Ítéltábla Beüf.II.283/2017/2 számú végzése

A további melléletek a korábbi perújítási indítványok sorsával kapcsolatosak

- II./1 sz.melléklet az első, 2010. szeptember 21. napján előterjesztett első perújítási indítványom
- II/2 sz.melléklet a Zala Megyei Bíróság Bpi.611/2010/3 számú végzése a perújítás elutasításáról
- II/3 sz.melléklet a perújítási indítványom elutasítása elleni fellebbezésem
- II/4 sz.melléklet a Győri Ítéltábla Bkf.84/2011 számú határozata a fellebbezés elutasításáról
- II/5 sz.melléklet a második, 2011. június 23. napján előterjesztett perújítási indítványom
- II/6 sz.melléklet a Zala Megyei Bíróság Bpi.352/2011/3 számú végzése az indítványom elutasításáról
- II/7sz.melléklet az indítványom elutasítása elleni fellebbezésem
- II/8 sz.melléklet a Pécsi Ítéltábla Bkf.II.311/2011/2 számú végzése